

Ο ΑΓΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ

Νεανική Περιοδική Έκδοση. Αριθ. φύλλου 131, Έτος 13ο, Μάρτιος 2007

Ανάγκη έχει το σήμερα τη χθεσινή αρετή

Πάνω στην ώρα, που με έκπληξη ακούμε και βλέπουμε Πάτα όσα αλλόκοτα, κακόβουλα και με θράσος διαπράττονται στη χώρα μας και με έπαρση και αυθάδεια απαιτούν να αμαυρώσουν τα αυτονόητα αιώνων, σαν αδυσώπητη αστραπή φέρνει το ημερολόγιο την 25η Μαρτίου που καταγράφει τον ορίζοντα από τη μια άκρη στην άλλη και κάνει όλα τα νυκτόβια ερπετά να σπεύδουν να κρυφτούν από του φωτός την παρηρησία!

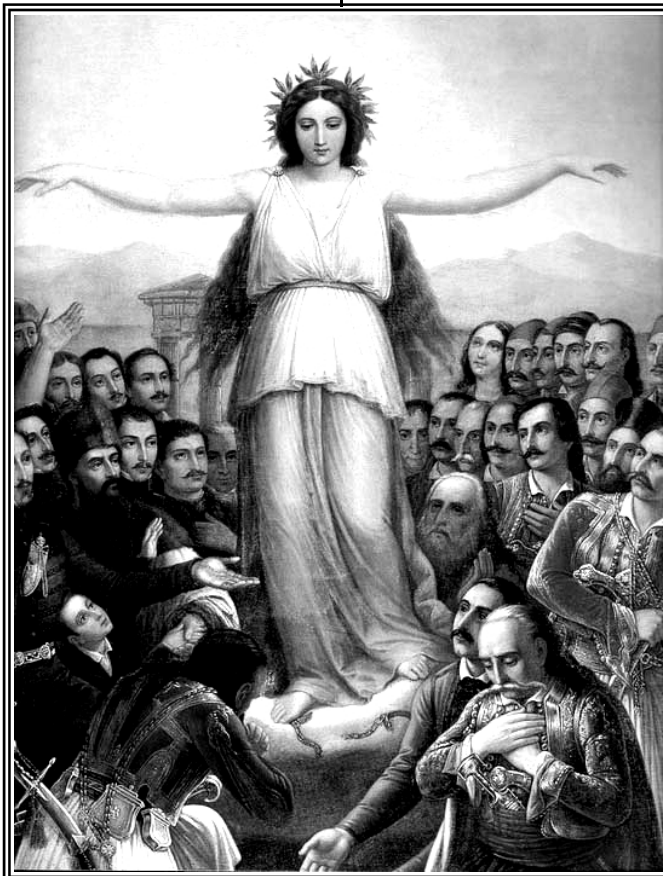
Ντροπή και γελοιοποίηση μας περιλούζουν σαν τολμήσουμε οι νεοέλληνες να κοιτάξουμε το πρόσωπό μας στη Μεγάλη Ελληνική Επανάσταση τον καθρέφτη. Δέος, συντριβή ψυχής και καχεξία εκφράζει η όψη μας μπροστά στο θέαμα της οδυνομένης Ρωμισούνης που επιμένει να ξεπεράσει τον εαυτό της. Να πάει μπροστά, να υπερβεί την κόλαση της σκλαβιάς και να βγει στο ξέφωτο ακολουθώντας από κοντά τον Αιώνιο Οδηγό της Ελευθερίας.

Φως η Ελληνική Επανάσταση και από το Απόλυτο Φως άντλησε τη δύναμη για να πραγματοποιήσει το μεγάλο έργο της. Αν ξεκίνησε δύο μέρες μετά ή δύο μέρες πριν την 25 Μαρτίου, όπως κάποιοι θριαμβευτικά καταγγέλλουν, για να υποτιμήσουν το γεγονός αποκαλύπτοντας τον μικρόψυχο σχολαστικισμό τους, αυτό καμιά σημασία δεν έχει. Οι μεγαλόψυχοι αγωνιστές ηθέλησαν η επανάσταση να γιορτάζεται την ημέρα του

(Συνέχεια στη σελ. 2)

Εις τον Ευαγγελισμό Ηλία Μηνιάτη (1669-1714)

Και εδώ, Κεχαριτωμένη Παρθένε, πίπτοντας εις τους παναχράντους σου πόδας, άλλο δεν επιθυμώ από εσέ, παρά την άμαχόν σου προστασίαν προς διωγμόν και εξολόθρευσιν του αντιθέου τυράννου.

Έως τότε, πανακήρατε Κόρη, το τρισάθλιον γένος των Ελλήνων έχει να ευρίσκεται εις τα δεσμά μιας ανυποφέρτου δουλείας; Έως τότε να του πατή τον ευγενικόν λαιμόν ο βάρβαρος; Έως τότε έχουσι να βασιλεύονται από ημισόν φεγγάρι αι χώραι εκείναι, εις τα οποίας ανέτειλεν εις ανθρωπίνην μορφήν από την ηγιασμένην σου γαστέρα ο μυστικός της δικαιοσύνης Ηλιος;

Αχ, Παρθένε! Ενθυμήσου πως εις την Ελλάδα πρότερον, παρά εις άλλον τόπον, έλαμψε το ζωηφόρον φως της αληθινής πίστεως' το ελληνικόν γένος εστάθη το πρώτον, οπού άνοιξε τας αγκάλας του και εδέχθη το θεϊόν Ευαγγέλιον του μονογενοϋς σου Υιού, το πρώτον οπού σε εγνώρισε διά αληθινήν Μητέρα του Θεανθρώπου Λόγου, το πρώτον οπού αντεστάθη των τυράννων, οπού με μύρια βάσανα εγύρευαν να εξεριζώσωσιν από τα καρδιάς των πιστών το σεβάσμιόν σου όνομα. Τούτο

έδωσεν εις τον κόσμον τους διδασκάλους, οι οποίοι με το φως της διδασκαλίας των εφώτισαν τας ημαυρωμένας διανοίας των ανθρώπων. Ετούτο τους ποιμένας, οπού με την ποιμαντικήν ράβδον εξώρισαν τους αιμοβόρους λύκους από

(Συνέχεια στη σελ. 2)

Η ΕΞΟΔΟΣ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

(Αναδημοσίευση από το νπ' αριθμ. 102 φύλλο Μαρτίου 2004)

Η Κυριακή των Βαΐων και πρώτη ημέρα του Μεγαλοβδόμαδου συμπίπτει πάντα με την επέτειο της Εξόδου του Μεσολογγίου. Όπως είναι φυσικό, το μέγιστο γεγονός της εισόδου του Θεανθρώπου στα Ιεροσόλυμα σκιάζει την μνήμη της κορυφαίας αυτής σελίδας της Ελληνικής Επανάστασης, καθ' όμοιον τρόπον, όπως ομολογεί ο Πρόδρομος Ιωάννης ταπει-

νούμενος ενώπιον του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού: «*έκείνον δεί αύξάνειν, έμέ δέ έλαττούσθαι*»(Ιωαν. γ' 30).

Επειδή, παρόλο το σκίασμα που δέχεται η μορφή του «*μειζονος έν γεννητοίς γυναικών*» (Ματθ. ια' 11), η μεγάλη του αρετή δεν μπορεί να κρυφτεί, κατά τον ίδιο τρόπο η με ταπεινοφροσύνη -πάντα για τον ίδιο λόγο- κρυπτόμενη ενδοξότερη ώρα της Ελληνικής Παλιγγενεσίας, είναι ανάγικη κατά καιρούς να παρουσιάζεται.

Παραθέτουμε λοιπόν περιληπτική περιγραφή της «Εξόδου», όπως αυτή περιγράφεται με τον συνήθη λιτό εγκυκλοπαιδικό λόγο, από την Μεγάλη

Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια του Πυρσού και ο καθένας μας κατά δύναμη ας ζωντανέψει με τον νου του του κατορθώματος το μέγεθος.

Η Εξοδος. Οι αρχηγοί της φρουράς την 6 Απριλίου συνήλθον εις σύσκεψιν υπό την προεδρείαν του επισκόπου Ρωγών Ιωσήφ εις την πλατείαν της Αγίας Παρασκευής, διά να αποφασίσουν διά την τύχην της πόλεως. Εν μιά φωνή απεφασίσθη η έξοδος και προς τούτο εστάλησαν οι αγγελιαφόροι Πάνος Λαδιάς και Κωνστ. Κανάτας να ειδοποιήσωσι τον εν Δερβενίστη στρατηγόν

(Συνέχεια στη σελ. 4)

Ανάγκη έχει το σήμερα τη χθεσινή αρετή

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

Ευαγγελισμού της Θεοτόκου γιατί από του κοσμοσωτηρίου αυτού μηνύματος έλαβαν τη δύναμη να σηκώσουν κεφάλι.

Ωραίος ο συνδυασμός της πανανθρώπινης Σωτηρίας και Εθνικής Παλιγγενεσίας. Όπως προφήτευσε ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός, το ποθούμενο θα έρθει όταν συμπέσουν δύο Πασχαλιές μαζί! Πάσχα, η έξοδος και διάβαση του ανθρώπινου γένους προς τη σωτηρία και Πάσχα η διάβαση ενός λαού απ' τη σκλαβιά προς την Ελευθερία! Όταν ανδρωθεί, δηλαδή, η πίστη των Ελλήνων και αρδεύσει τις απαιτούμενες δυνάμεις από τον Ελευθερωτή Χριστό, θα έλθει το ποθούμενο.

Εθαύμασαν οι λαοί τον ηρωικό αγώνα του 21 και από κάθε γωνιά της γης, έσπευσαν συμπαραστάτες φιλέλληνες να κινδυνεύσουν και να θυσιαστούν μέσα σ' ένα ανεπανάληπτο καμίνι ζωής που ενέπνεε ατμόσφαιρα μέθης, αιωνιότητας και αθανασίας. Αυτή ήταν, άλλωστε, η εκφραστική περιγραφή της ηρωικής εκείνης εποχής, από τον μεγάλο ποιητή Κωστή Παλαμά! «Μεθύστε με το θάνατο κρασί του 21!» Ποιητική έκφραση που όμως ταυτίζεται με ακρίβεια και κάθε σοβαρότητα με εκείνη την αστραποβόλο πραγματικότητα που αναδύοταν, όχι μέσα από μια καλοζωισμένη κοινωνία και οργανωμένη ζωή, αλλά μέσα από την αθλιότητα μιας τυραννισμένης χώρας που η απόγνωσή της την ωθούσε αποφασιστικά σε ξεσηκωμό!

Με τι κρασί εννοεί ο ποιητής να μεθύσουμε, όταν περιφέροντας τριγύρω το βλέμμα μας θα βλέπαμε χαμόσιπτα της φτώχειας, ρακένδυτα περιφερόμενα σκυθρωπά πρόσωπα και τον θάνατο ενεδρεύοντα σε κάθε μας δρασκελιά; Η μέθη προϋποθέτει ευφροσύνη καρδιάς, και από που θα μπορούσε να ξεπροβάλλει μια τέτοια ηλιαχτίδα μέσα σ' αυτό το σκοτάδι; Από που αλλού παρά από την ιαχή της μεγάλης απόφασης. «Ελευθερία ή θάνατος»!

Αυτό ήταν το σύνθημα που εδούσε τον αέρα, εγέμιζε ενθουσιασμό ψυχές και σώματα, όπου ο χωρίς όρια αγώνας τους προκαλούσε την ανταπόκριση των ουρανών, ανάβοντας τον σπινθήρα της δόξας που έδιωχνε τα ανθρωποβόρα σκοτάδια! Εκεί βρισκόταν η μέθη. Μέσα στο φως της Ελευθερίας, που ανασταίνονταν, και στη δόξα της θυσίας, που σπερνόταν με τα ηρωικά σώματα μέσα στη γη!

Σήμερα όμως, πώς να μεθύσουμε με τέτοια κρασιά, εμείς που προτιμάμε

τη μέθη των ανέσεων και των απολαύσεων και παραξεμακρύναμε από τις ρίζες μας μέχρι του σημείου να μη διακρίνουμε τους χυμούς που μας δίνουν ζωή;

Θα εξακολουθούν να μεθούν με το κρασί του 21 εκείνοι που δεν έχουν μολυνθεί από τα νεοεποχικά δολώματα και η καρδιά τους σκιρτά με τις ηρωικές αναμνήσεις του αγώνα. Αυτοί που εξέρχονται πρακτικά από τις συμπεροντολογικές εμπάθειες του «εγώ» και κατεδαφίζοντας τα σκληρά και λογικοφανή τείχη της ατομοκρατίας, εντάσσονται με ταπεινώση -σαν τους πληγωμένους ηθικά αγωνιστές της εποχής εκείνης- στο στρατόπεδο του «εμείς» και της αλληλοπεριχώρησης!

Αυτό είναι το κρασί του 21 που η μέθη του ανεβάζει στα ουράνια και ταυτόχρονα ανδριεύει ψυχές και σώματα. Ο κοινός στόχος να βρίσκεται πάνω από κάθε ιδιοτέλεια, χωρίς αφεντικά και παρακατιανούς. Όλα τα μεγάθη να εναρμονίζονται μέσα στον αγώνα ανάλογα με τις δυνάμεις τους και οι σκληροί πυρήνες να λιώνουν στη θέρμη της δικαιοσύνης και της αγάπης και να μην περιμένουν αγέροχα να έρθει η καλή έκβαση του αγώνα θαυματουργικά.

Δυστυχώς, δεν απόφυγε ο άνθρωπος αυτός αγώνας του 21 τον σκόπελο της «διχόνοιας, που κρατούσε ένα σκήπτρο η δολερή», και κινδύνεψε να πέσει στην έσχατη αποτυχία, αν δεν αφυπνίζονταν οι αγωνιστές ενώπιον ενός μεγαλύτερου κινδύνου που τους σωφρόνισε και τους οδήγησε επιτέλους στο αίσιο τέλος.

Σήμερα, που έχουμε μεγάλη ανάγκη τον παραδειγματισμό εκείνης της εποχής, για να αντεπεξέλθουμε στην αδασολόγητη εισαγόμενη σήψη, κάποιιο καθόλου αφανείς και ανεπίσημοι πράκτορες επιμένουν να παρουσιάζουν τα γεγονότα και πρόσωπα του 21 σε σμίκρυνση και σε μηδενισμό, προκειμένου να μας αφοπλίσουν και να μας νεκρώσουν από κάθε επιθυμία για μίμηση.

Κάποιοι, που δεν ζέστανε ποτέ την καρδιά τους το θαύμα της Παλιγγενεσίας, ούτε και ρίγησαν ποτέ τους από την ενθουσιώδη πνοή του μεγαλείου, είναι στερημένοι, δυστυχώς, από το φως και διακρίνονται από την μονομανία να σβήνουν τα φάτα!

Τι άλλο μπορούμε να κάνουμε γι' αυτούς, παρά να τους προκαλέσουμε και να τους προσκαλέσουμε στην Αναστάσιμη Πανήγυρη με το «Δεύτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός». Αν επιμένουν να προτιμούν το σκοτάδι, ας το κρατήσουν για τον εαυτό τους. Επ' ουδενί λόγω είμαστε υποχρεωμένοι να ανεχθούμε να το επιβάλλουν στους άλλους.

Γ. Σ. Γκεζερλής

Εἰς τὸν Ευαγγελισμό

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

το εκκλησιαστικόν ποιμνιον. Ετούτο τους γεωργούς, όπου με το άροτρον τους Σταυρού και με τον ιδρώτα του προσώπου εγεώργησαν τας καρδίας και, σπέρνοντας τον ευαγγελικόν σπόρον, εθέρισαν τας ψυχάς διά την ουράνιον αποθήκην. Ετούτο τους μάρτυρας, οπού με το ίδιον αίμα των έβαψαν την πορφύραν της Εκκλησίας.

Λοιπόν, εύσπλαγγχε, Μαριάμ, παρακαλούμε σε διά το «Χαίρε» εκείνο, οπού μας επροξένησε την χαράν' διά τον αγγγελικόν εκείνον Ευαγγελισμόν, οπού εστάθη της σωτηρίας μας το προοίμιον. Χάρισέ του την προτέραν τιμήν. Σήκωσέ το από την κοπρίαν της δουλείας εις τον θρόνον του βασιλικού αξιώματος, από τα δεσμά εις το σκήπτρον, από την αιχμαλωσία εις το βασίλειον. Και αν ετούται μας αι φωναί δεν σε πακρακινούσιν εις σπλάγγχος, ας σε παρακινήσωσιν ετούτα τα πικρά δάκρυα, οπού πέφτουσιν από τα ομμάτια. Αλλ' ανίσως και ετούτα δεν φθάνουσιν, ας σε παρακινήσωσιν αι φωναί και αι παρακλήσεις των αγίων σου, όπου ακαταπαύστως φωνάζουσιν από όλα τα μέρη της τρισαθλίου Ελλάδος. Φωνάζει ο Ανδρέας από την Κρήτην. Φωνάζει ο Σπυρίδων από την Κύπρον. Φωνάζει ο Ιωάννης από την Αντιόχειαν. Φωνάζει ο Διονύσιος από τας Αθήνας. Φωνάζει ο Πολύκαρπος από την Σμύρνην. Φωνάζει η Αικατερίνη από την Αλεξάνδρειαν. Φωνάζει ο Χρυσόστομος από την βασιλεύουσαν πόλιν και, δείχνοντάς σου την σκληροτάτην τυραννίδα των αθέων Αγαρηνών, ελπίζουσιν από την άκραν σου ευσπλαγγνίαν του ελληνικού γένους την απολύτρωσιν.

Αποδέξου λοιπόν, Παναγία Παρθένε, τα δάκρυά μας, τα οποία σημαδεύσουσι το μυστήριον, οπού εις εσέ ετελειώθη. Διατί, καθώς τα δάκρυα τρέχουσι χωρίς βλάβημον των ομμάτων, έτσι και ο θεός Λόγος έτρεξεν από την καθαράν σου μήτραν, δίχως φθοράν της παρθενίας σου. Δώσε τόσην δύναμιν εναντίον των ανθρωποκτόνων και αιμοβόρων βαρβάρων, ώστε οπού να σβησθή τελείως το φως του φεγγαριού, να λάμψη περισσότερο τον μυστικόν Ηλιον η ζωοποιός ακτίνα, να εξαπλωθή εις τον κόσμον όλον η δύναμις του Σταυρού και να δοξασθή από όλους το άγιόν σου όνομα συν τω Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι νυν και αεί και εις τους αιώνας. Αμήν.

Υπεύθυνος ύλης φυλλαδίου

Γεώργιος Σ. Γκεζερλής

Διεύθ: Σκρά 2 Μαρούσι, Τ.Κ.: 15124,
Τηλ: 210 6195766, vgezer@cc.uoa.gr

Στείλτε μας το email σας, για να σας αποστέλλεται το φυλλάδιο ηλεκτρονικά

Και εις άλλα με υγεία...

Το κείμενο αυτό γράφεται την 13-3-07 και ασφαλώς με το ρυθμό που δεχόμαστε «νεοεποχικές» επιθέσεις οι σημερινοί Έλληνες, δεν θα στερηθούμε της τιμής να βομβαρδιστούμε ανάλογα κατά τις άγιες μέρες που έρχονται, του Ευαγγελισμού και της Εθνικής μας εορτής της 25ης Μαρτίου, καθώς και του Πάσχα.

Ήδη, θα πρέπει να συνειδητοποιήσουμε εγκαίρως ότι βρισκόμαστε σε ανοιχτή εμπόλεμη κατάσταση από την ώρα που εξεδόθη και δεν αποσύρεται το μισελληνικό, ψυχοφθόρο βιβλίο της ΣΤ' Δημοτικού, που φανερό σκοπό έχει να εξαλείψει κάθε ικμάδα ζωής από το πνεύμα του λαού μας και στη συνέχεια να τον οδηγήσει με παρόμοια αποθρασυμένα «συνθήματα», ένα - ένα να κατεβαίνει τα σκαλοπάτια της δουλοπρέπειας!

Το βιβλίο αυτό και η μη απόσυρσή του, όσο κι αν απεγνωσμένα αγωνίζονται αλλοτριωμένες ψυχές να το αθώσουν, μοιάζει με τον торπιλισμό της Έλλης που έγινε λίγο πριν την έναρξη του ελληνοϊταλικού πολέμου το '40! Δεχθήκαμε εκείνο το άνανδρο κτύπημα, για να «πανικοβληθούμε» από την αποφασιστικότητα του φασιστικού ολοκληρωτισμού και να υποκύψουμε στη συνέχεια στις θρασυτάτες βουλές ανελέητων αντιπάλων, που περιφρόνησαν επιδεικτικά και αυτή την ημέρα της Παναγίας, που υπετίθετο ότι ο λαός τους ετίμα παραδειγματικά!

Στον торπιλισμό της ευαισθησίας των γονιών της χώρα μας αποβλέπει το βιβλίο αυτό και προ πάντων η αλλαζονική άρνηση της απόσυρσής του. Σε πρόβα γενική υποβάλλονται οι συνειδήσεις των Ελλήνων, για να φανεί πως θα γίνουν δεκτά τα επόμενα «ψόφια» νεοεποχικά πυρά που θ' ακολουθήσουν. Τέτοια είναι τα όπλα και τα πυρομαχικά τους, αλλά εμείς οι κατακερματισμένοι, οι περί άλλα μεριμνώντες και τυρβάζοντες, ούτε αυτά τα αυθάδη νεκρογεννήματα του θράσους δεν μπορούμε να ποδοπατήσουμε, γιατί έχει μπερδέψει τα πόδια μας η πολλή «Δημοκρατία» που δίνει ίσες αποστάσει στο κακό απ' το καλό και ποζάρει, σήμερα, η αναισχνυτία με όλη την τρισιδιάστατη θωριά της ζητώντας απαιτητικά τα δικαιώματά της!

Όταν παραδίδονται στα χέρια παιδιών τέτοια «παιδαγωγικά» στρεψόδικα βιβλία από υπουργεία παιδείας, που υποτίθεται ότι το ήθος τους είναι υποδειγματικό, τότε γιατί αυτά τα παιδιά σε λίγο να μην εξελιχθούν σε άδικους πολίτες με ολοκληρωτικές συμπεριφορές, μιμούμενα των εμπνευσμένων δασκάλων τους τις αμετανόητες πρωτοβουλίες; Θα πληρωθεί η χώ-

Ο Εθνικός... Ύπνος

Σε πρωινή εκπομπή στην τηλεόραση την 22/3/2007, καθηγητής Γυμνασίου κατήγγειλε την παντελή απουσία από τα σχολικά βιβλία του Ύμνου εις την Ελευθερία, του Εθνικού μας, δηλαδή, Ύμνου, που γράφτηκε από τον Διονύσιο Σολωμό. Μετά από έρευνα που έκανε διαπίστωσε ότι ως το 1955 τα βιβλία περιείχαν ολόκληρο τον Εθνικό Ύμνο και οι μαθητές είχαν τη δυνατότητα να γνωρίζουν και τις 152 στροφές του. Έκτοτε άρχισε το ψαλίδισμα, μειώθηκαν οι στροφές, για να μην παρεξηγούνται οι Τούρκοι, καθώς ανέφερε, μέχρι το

ρα από πειθαρχικούς αμβλύνοες αλλά και διεστραμμένους επαναστάτες, γιατί όλοι δεν θα καταπιούν τόσο αυθόρμητα το χάπι του «φρονηματισμού»!

Το 75% των εξόδων έκδοσης του βιβλίου μάς εχορήγησε η Ευρωπαϊκή Ένωση, και πώς μπορούμε να προβούμε σε τέτοια αναξιοπρεπή πράξη αποσύροντάς το και προσβάλλοντας τους ευεργετικούς μας χορηγούς;

Είπαμε ότι πόλεμος γίνεται και θα πρέπει να γνωρίσουμε κάποια ώρα τους... άσπονδους φίλους μας ή τους... ευεργετικούς μας εχθρούς, εάν δεν τους γνωρίσαμε τόσα χρόνια με την «συμπαράστασή» τους, επί τριακονταετία, στη λύση του Κυπριακού προβλήματος, καθώς τελευταία με την επιμονή τους να καταπιούμε το σχέδιο Ανάν και την τόση πονεμένη μεγαλοψυχία τους, που εκδηλώθηκε με τόση υποχωρητικότητα χάριν της εισόδου της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση!

Ας έρθουμε στη δύσκολη θέση του υπεύθυνου Υπουργείου και πριν αρχίσουμε να μακρηγορούμε σαν αυστηροί κατήγοροι για την μη απόσυρση του βιβλίου ιστορίας της ΣΤ' Δημοτικού, ας αναλογισθούμε την ευγενική προσφορά υπό της Ε.Ε. του 75% του κόστους του, για να αποφύγουμε την εκδήλωση μίας πρωτοφανούς μεγέθους αχαριστίας και ανυπακοής...

Σεβόμαστε τη δύσκολη θέση που ευρέθη πιεζόμενη η κυρία Υπουργός Παιδείας και κατανοούμε τον λόγο που την παρεκίνησε με τόση αποφασιστικότητα να εκφράσει το βαρύγδουπο «ΟΧΙ» (δεν θ' αποσύρω το βιβλίο).

Διατελούντες μετά τιμής και αναμένοντες καινούργια εμπνευσμένα αναγνώσματα, που θα συμβάλλουν στον εκραγιαδισμό της εγκαταλελειμμένης χώρας μας, αν δεν υπάρξουν στο άμεσο μέλλον αποτελεσματικές αντιδράσεις, ευχόμαστε την ενεργοποίηση των προσώπων που διατηρούν ακόμα ενδιάρθερον για τον τόπο τους και τις παραδόσεις του, γιατί από τέτοια αρρωστημένα συμπτώματα δεν πρόκειται να απαλλαγούμε καθόλου γρήγορα.

Γ. Σ. Γ.

2006 οπότε και περιέχονταν στα βιβλία μόνο 16 στροφές.

Από φέτος όμως το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο και το Υπουργείο Παιδείας έκριναν, όπως φαίνεται, ότι δεν χρειάζεται να μαθαίνουν τα παιδιά τον Εθνικό Ύμνο κι έτσι τα φετινά εγχειρίδια είναι πιο... ελαφριά από ποτέ.

Ο εν λόγω καθηγητής κατήγγειλε στην Ακαδημία Αθηνών το γεγονός, για να βρει δίκιο, αλλά εισέπραξε την εξής απάντηση: «Πρέπει τα σχολικά βιβλία να ανανεωθούν και να δοθεί χώρος και σε νέους ποιητές που εκφράζουν σύγχρονους νεανικούς προβληματισμούς». Και η απορία του καθηγητή: «Μα καλά, η Ελευθερία δεν αποτελεί νεανικό προβληματισμό;»...

Το τούρκικο τσεκούρι που έφετε καγχάζοντας στα κεφάλια των τιμών αγωνιστών του '21, αναβιώνει στα... επιδέξια χέρια του Χειρουργείου Παιδείας και του Χειραγωγικού Ινστιτούτου.

Βιβλία Ιστορίας, βιβλία θρησκευτικών, βιβλία λογοτεχνίας κατακρεουργούνται λαίμαργα από τον αιμοδιψή αντιρατσιστικό μπαλτά και προσφέρονται τροφή στα πεινασμένα παιδιά των Ελλήνων. Εθνικός κανιβαλισμός που αποτελεί μοντέρνα παιδαγωγική και πολιτιστική τάση της Νέας Εποχής. Ο Κρόνος που τρώει τα παιδιά του. Η παραφρονούσα Μήδεια που σκοτώνει τα βλαστάρια της χωρίς τύψεις συνειδήσεως...

«Ίσως εσείς οι μεταγενέστεροι», γράφει, ανορθόγραφα, ο Μακρυγιάννης, «σαν ιδήτε την αρετή μας, θα είστε 'λικρινώτεροι διά την πατρίδα. Γλυκώτερον πράγμα δεν είναι άλλο από την πατρίδα και θρησκεία. Όταν δι' αυτά τον άνθρωπο δεν τον τύπτει η συνειδήσή του, αλλά τα δουλεύει ως τίμιος και τα προσκυνεί, είναι ο πλέον ευτυχής και ο πλέον πλούσιος».

Αλλά αλήθεια, τι να τον κάνουμε αυτόν τον παλιό μαρουτοκαπνισμένο Εθνικό Ύμνο εμείς οι ευτυχείς και πλούσιοι; Για κόκαλα ιερά θα μιλάμε τώρα ή για ανδρειωμένη Λευτεριά; Έχουμε για εθνικό ύμνο τα τραγούδια της Γιουροβίζιον να μας ανεβάζουν το πεσμένο ηθικό μας και να μας τονώνουν το εθνικό φρόνημα. Ευτυχώς, δηλαδή, που γνωρίζουν τον Εθνικό Ύμνο οι φίλαθλοι στα γήπεδα, κι έτσι δεν θα ξεχαστεί, αλλά θα μεταλαμπαδεύεται στις επόμενες φιλαθλες γενεές.

Να κάνουμε μία πρόταση. Γιατί το «Παιδαγωγικό» Ινστιτούτο ομορφιάς, υψηλής αισθητικής και διακριτικής συμπεριφοράς και το Υπουργείο Παιδείας δεν εντάσσει στα σχολικά βιβλία το βραβευμένο «ελληνικό» τραγούδι της Γιουροβίζιον με τον τίτλο, «Εθνικός Ύμνος Νο 1», για να θυμούνται οι παλαιότεροι και να διδάσκονται οι νεώτεροι; Ελπίζουμε...

Ι. Γ. Γκεζερλής

Η ΕΞΟΔΟΣ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

Γεώργιον Καραϊσκάκην να ευρίσκεται την νύκτα του Λαζάρου προς την Κυριακή των Βαΐων μετά του σώματός του εις την μονήν του Αγίου Συμεώνος και τους ενισχύση κατά την στιγμήν της εξόδου. Ο εκ των αγγελιαφόρων Κανάτας κατώρθωσε να φθάση εις τον Καραϊσκάκην και να επανέλθη αναγγέλλων ότι θα ήτο εις την μονήν του Αγίου Συμεώνος την ορισθείσαν νύκτα προς επικουρίαν των. Την απάντησιν του Καραϊσκάκη ήκουσαν εν μεγάλω πολεμικώ συμβουλίω άπαντες οι αρχηγοί σωμάτων και οι πρόκριτοι. Τότε ερρίφθη η ιδέα να σφαγώσι τα γυναικόπαιδα, αλλ' ο επίσκοπος Ρωγών Ιωσήφ, με ένα υπέροχον λόγον του, απέτρεψε την σκέψιν ταύτην, ην υπέδειξεν ο ηρωϊκός πυροβολητής Γουρνάρας. Ο Χρήστος Καψάλης εδήλωσεν ότι αυτός με πάντα μη δυνάμενον να εξέλθη μετά των φαλάγγων θα εύρη τον θάνατον, ανατινάσσων το εν τη οικία του φυσικοδοχείον, όπου υπήρχε μεγάλη ποσότης πυρίτιδος.

Από της στιγμής εκείνης τραγικά συμβάντα διαδραματίζονται εις την πόλιν. Ο επίσκοπος Ιωσήφ, βοηθούμενος από τον αρχιμανδρίτην Ζαλογγίτην και τους ιερείς Πλαπούταν, Βάλβην και Αγλοκάνον, κοινωνεί των αγράντων μυστηρίων όλους τους εν τη πόλει. Οι ασθενείς, οι τραυματίαι και τα γυναικόπαιδα αποχωρίζονται με σπαραξικαρδίους σκηνάς από τους πατέρας, συζύγους και αδελφούς των, οίτινες θα εξέλθουν. Πολλά γυναικες φορέσασαι τας στολάς των ανδρών μετέχουν των φαλάγγων, αι οποία υπό την ηγεσίαν των στρατηγών Δημητρίου Μακρή, Κίτσου Τζαβέλλα και Νότη Μπότσαρη εξήλθον κατά το μεσονύκτιον διά τριών γεφυρών τεθεισών επί των κανονοστασιών της Λουνέτας, Ρήγα και Μονταλεμπεργ.

Η αναμενόμενη ενίσχυσις εις τον Άγιον Συμεώνα δεν εφάνη, διότι ο Καραϊσκάκης αντικατασταθείς τας ημέρας εκείνας υπό της κυβερνήσεως εκ της αρχιστρατηγίας διά του Κώστα Μπότσαρη είχε μείνει μόνος εν Δερβενίστη. Την στιγμήν της εξόδου, εκ προδοσίας Βουλγάρου ευρισκομένου εν τη φρουρά και αυτομολήσαντος εις τους Τουρκοαιγυπτίους, τα πολιορκητικά στρατεύματα προσέβαλον τους εξερχομένους. Τότε ηκούσθη φωνή «οπίσω, οπίσω στα κανόνια μας!», η οποία όχι μικρά σύγχυσιν επέφερε. Το μεγαλύτερον μέρος με ακάθεκτον ορμήν, μέσω των χιλιάδων των πολιορκητών, επροχώρησε προς τα εμπρός, διά να εύρη εις τας υπωρείας του Αρακύνθου, παρά τον Άγιον Συμεώνα, αλβανικόν σώμα και εμπλακή μετ' αυτού, οι δε άλλοι, εν οίς και ο επίσκοπος Ιωσήφ, επέστρεψαν εις την πόλιν, όπου άπειραι ανατινάξει

έλαβον χώραν και αγρία σφαγή. Τρομερός κρότος σείει το έδαφος εκ της ανατινάξεως της οικίας Καψάλη και την επαύριον, ότε τα πάντα έκαie το πυρ, το τελευταίον καταφύγιον των ολίγων Μεσολογγιτών, ο Ανεμόμυλος, ανατινάσσεται υπό του επισκόπου Ιωσήφ. Τίποτε δεν έχει μείνει πλέον. Οι εξελθόντες έπειτα από ηρωϊκήν πάλην με τους Αλβανούς παρά τον Άγιον Συμεώνα φθάνουν εις Δερβεκίσταν και εκείθεν στερούμενοι ακόμη τροφών διαπεριαιούνται εις Ναύπλιον διά να συνεχίσουν τους αγώνας. Εις τους νεκρούς της εξόδου συγκαταριθμούνται ο Αθ. Ραζηκώτσικας, ο Παπασταματόπουλος, ο Καρπούνης, ο Μάγερ, ο Φαράντος, ο Κοκκίνης, ο Παλαμάς, ο Γρίβας, Στουρνάρας και οι Γερμανοί φιλέλληνες Μπαϊζερ, Κλεμπ, Στίσιπαι, Λύτρεβ, Σπίτσελμπεργκ, ο βαρώνος Μπέντεζελ και πλείστοι άλλοι.

Το Μεσολόγγιον την 12 Απριλίου 1826, τελείως κατεστραμμένον, ευρίσκειτο υπό την τουρκικήν κυριαρχίαν. Μέγας αριθμός αιχμαλώτων γυναικοπαίδων εξαπεστάλη εις Αίγυπτον, ενώ η ευρωπαϊκή γνώμη εξεδήλωνε τον θαυμασμόν της διά την αυτοθυσίαν των Μεσολογγιτών. Εν Παρισίοις ωργάνωσαν οι φοιτηταί διαδήλωσιν εκ του προχείρου το μεσονύκτιον, ότε ανηγέθη η είδησις της πτώσεως του Μεσολογγίου. Ο Πάλμερστον εις την βουλήν των Κοινοτήτων και ο Σατωβριάν εις την γαλλικήν βουλήν εξεφώνησαν υπερόχους λόγους υπέρ του Μεσολογγίου και τα φιλελληνικά κηρύγματα του Νείμπουργκ και του Θεϊρσίου εμπνευσθέντα από την τραγωδίαν του Μεσολογγίου εγείρουν τον γερμανικόν λαόν υπέρ της Ελλάδος και έρανοι καθ' όλην την Γερμανίαν ανοίγονται υπέρ του ελληνικού αγώνος. Ο βασιλεύς της Βαυαρίας Λουδοβίκος καταθέτει μέγα μέρος εκ του ιδιαιτέρου του ταμείου διά την εξαγοράν των αιχμαλώτων γυναικοπαίδων του Μεσολογγίου και διατάσσει να σταματήσουν αι προς τιμήν του εορταί και φωταγία και τα διά ταύτα προοριζόμενα χρήματα να μοιράζωνται εξ ίσου εις τους πτωχούς της πόλεως και υπέρ των θυμάτων του Μεσολογγίου. Ο Ελβετός Ευνάρδος ενισχύει άμέσως την Ελλάδα και απευθύνει έκκλησιν προς τον κόσμον διά την απελευθέρωσιν των αιχμαλώτων του Μεσολογγίου. Οι Λαφίξ και Σαιν Ολέρ υπερμαχούν εις την γαλλικήν βουλήν των δικαίων της Ελλάδος, εξ' αφορμής του Μεσολογγίου, και ο σοφός Γερμανός Βόσσιος προσφέρει όλην του την περιουσίαν υπέρ των θυμάτων του Μεσολογγίου. Ποιηταί, γλύπται, και ζωγράφοι, μεταξύ των οποίων ο Βίκτωρ Ουγκώ, ο Ουζανά, ο Δαυϊδ Νταζέρ, ο Δελακρουά, ο Ευγένιος Δελανσάκ απαθανατίζουν εις έργα των την δόξαν του Μεσολογγίου. Η πτώσις του Μεσολογγίου επέφερε την ανάστασιν του έθνους.

(Μ. Ε. Ε. τόμος Ιστ' σελ. 959γ-960α).

Η καινούργια ιστορία ζωντανεύει μεγαλεία!

Της Ιστορίας η ζωή μέχρις εδώ μετρούσε. Ν' αφηγηθεί το παρελθόν καλύτερα μπορούσε.

Ας κοίταζε προσεκτικά να μην παρασιωπήσει αλήθειες οφθαλμοφανείς να μην κακοποιήσει.

Ενημερία χείρονταν οι αχάριστοι Ρωμιοί και την οργή τους πλήρωσαν του κράτους λειτουργοί.

Τέτοια φρικτά εξαμβλώματα γεμάτη η ιστορία τα 'λεγε κατορθώματα χωρίς ντροπή καμία.

Με συμφορές και θάνατους μας κάνει κι αγρυπνούμε και γείτονες πονόψυχους να μην κατανοούμε.

Και πήραν την απόφαση κάποιιοι ευλογημένοι να διορθώσουν το κακό όσο καιρός μας μένει.

Και ιστορία γράψανε πικρολοπλουμισμένη καλοσυνάτη κι αγαθή στοργυλοτορνεμένη.

Αυτό είναι υπόδειγμα νοήμονος Παιδείας! Χαίρονται οι αστερόεσες Γιγάντων κι Εσπερίας.

ο Παράλογος

